

MILOVNÍK CHLADNÝCH ZBRANÍ

Srdečně vítám všechny aktivní sběratele, nadšence a případné zájemce o chladné zbraně u naší zbrusu nové rubriky, která se zaměřuje na různé typy, konstrukce, výrobu a sběr starožitných zbraní z celého světa. Vše bude popsáno z pohledu aktivního sběratele a amatérského kováře v jedné osobě. U každého meče, dýky, bajonetu či palcátu naleznete stručný popis, způsob boje/použití, popis výroby, údržbu a pár historických zajímavostí. Také se nebudu ostýchat mluvit o cenách zbraní a vhodných míst ke koupi. Vzhledem k tomu, že se jedná o první číslo, tak budu psát o zbraních vhodné pro úplné začátečníky.

POPIS ZBRANĚ A JEJÍ VÝROBY

Čepel je podlouhlá, úzká a robustní (175 mm délka; 20 mm šířka; 5 mm tloušťka). Celý bajonet je pak zhruba 280 mm dlouhý (záleží na modelu). Ostří má středový hrot a je z obou stran odlehčeno drážkou. Tento prvek zároveň dodává bajonetu pevnost. Čepele nebyly až na výjimky broušeny. Kovové tělo zbraně bylo původně vyráběno z výkovků (kusy kované oceli). Ty byly později zbroušeny do finální podoby a zakaleny. Později se přešlo k lití do forem. Tento proces je sice rychlejší, ale finální produkt je méně kvalitní. Nízká kvalita (málo uhlíku) použité oceli je typickým znakem velkého množství bajonetů. Důvody byly především ekonomické. Navíc u tohoto typu zbraní není vysoká kvalita použitých materiálů nutná (prostě to stačí). Bajonet je značen z obou stran čepele. Části bajonetu, jež prošla během let velkým množstvím změn, je rukojeť. Původní verze měla poloviční řap (plát kovu, na který ze stran nasedají střenky), neměla výstupek na záštitě, která brání sklouznutí ruky na čepel při bodání. Rukojeť byla původně vyrobena z bukového dřeva a nebyla připevněna nýty. Úplně první úpravou bylo přidání záštity a hned poté výměna dřevěné rukojeti za střenky zhotovené z bukové masy a spojené tmelem s příměsí formaldehydu. Dále byl přidán jeden nýt, jelikož pouhé lepení rukojeti nebylo dostačující. U většiny bajonetů později přibyl i druhý nýt, tím byla rukojeť zajišťována ve VOZ při opravách. Poslední změnou pak bylo prodloužení řapu na celou délku rukojeti + 5 mm. Toto opatření mělo zmenšit poškození, ke kterému docházelo při házení s bajonetem ze strany vojáků. Existují i zdobné věnovací varianty. Původní pochva je vyrobena z tuhé hovězí sešité nity a zajištěné nýty. Jako většina pochev je určena k nošení na levém boku. Kvůli tomu, že se tlačítko pro uvolnění bajonetu nachází na levé straně, musí být zbraň v pochvě otočena opačně, jedno ze specifíků bajonetů. Zvláštností vz. 58 je nahnutí pochvy. Svírá s páskem úhel cca 40 stupňů. Bajonet je v pochvě jistěn proti vypadnutí jednoduchou koženou přezkou.

BAJONET A SAMOPAL vz. 58

Tento bajonet byl navržen Jiřím Čermákem pro československý samopal vz. 58. Jak jejich označení napovídá, obě zbraně byly vyvinuty v roce 1958. S jejich používáním se však začalo až během roku 1960. Bajonet 58 byl na rozdíl od velkého množství jiných bajonetů (např. pušku Mosin nagant) navržen tak, aby ho bylo možné příjemně používat při boji z blízka (v ruce, místo nasazený na samopalu), proto byla rukojeť svým tvarem lépe přizpůsobena úchopu.